

[Dose.]

land før 1940 og efter 1945. Medens jeg har læst kommissionsbetænkningen med de 8 lovforslag og nøje har fulgt den offentlige diskussion, der har været herom, er der noget, der for mig hele tiden har spillet en stor rolle, nemlig dette, at ved udformningen af de forslag, som er fremført her af den højtærede statsminister i nøje overensstemmelse med Grønlandskommissionen og dens betænkning, følger man i høj grad grønlændernes egne beslutninger og henstillinger. Dette vil jeg gerne fastholde, da vi nu står overfor det historiske skridt at vedtage de forelagte lovforslag og herigennem på afgørende måde at ændre vort forhold til Grønland og den grønlandske befolkning.

På mit partis vegne anbefaler jeg de forelagte lovforslag. Vi agter at stemme for dem, fordi vi mener derigennem at skabe bedre forhold for Grønland og dets befolkning, der skal leve og trives deroppe i det store land. Landstinget vil i de kommende år sikkert adskillige gange komme til at beskæftige sig med lovforslag, der udbygger disse love, og som hver for sig vil være interessante at gå nærmere ind på.

Af hensyn til den tid, der er til rådighed for behandlingen af sagen i det høje ting, skal jeg undlade at beskæftige mig nærmere hermed, ikke mindst da lovforslagene har fået en grundig behandling i folketinget og dets udvalg. Jeg har også den opfattelse, at vi her sikkert bliver enige om lovforslaget. Sagskyndige mangler vi ikke, da der her findes medlemmer, som i dag sidder i Grønlandsudvalget. Både den tidligere og nuværende formand for Grønlandsudvalget er ordførere for andre partier her i tinget, og jeg vil med den største interesse afvente bemærkningerne fra disse ordførere, idet jeg mener, at netop disse ærede medlemmers store indsigt i og interesse for grønlandske spørgsmål har stor betydning for os.

Hvis det ikke kræves fra anden side, er det ikke mit partis hensigt at forlange lovforslagene i udvalg nu. Det er vor opfattelse, at statsministeriet og statsministeren skal have rimelig tid til at forberede gennemførelsen i praksis af de 8 lovforslag, og derfor vil vi gerne medvirke til, at de gennemføres i denne samling. Personlig kan jeg, der som så mange andre, der har været i Grønland, har tabt mit måske lidt romantiske hjerte til dette mærkelige land med dets udsigelige skønhed, hvor barsk det end kan synes, ikke lade være at drage et suk over, at den gamle tid er forbi; men vi ved, at det er livets realiteter, der økonomisk, politisk og kulturelt tæller i tiden fremover, og jeg ved,

at mange andre har det som jeg, når jeg igen længes derop. Jeg tror også at være i overensstemmelse med disse andre, når jeg udtaler det håb, at den selvvillende nye tid, der nu kommer for befolkningen deroppe, må blive til gavn og glæde for alle i Grønland og ikke kun for nogle ganske enkelte.

Samtidig med at jeg anbefaler lovforslagene til hurtig behandling i det høje ting, ønsker jeg dem, der praktisk skal arbejde med sagen, lykke og held til at finde frem til de bedste løsninger.

Stegger Nielsen: De 8 Grønlandsforslag, der er til behandling her, og som er bygget op på Grønlandskommissionens betænkning, vil efter deres vedtagelse og efterhånden, som de træder ud i livet, fuldstændig forandre det grønlandske samfund og føre det fra det mere primitive standpunkt ind i civilisationen. Man kan høre delte meninger om betimeligheden heraf, og ikke så få mennesker vil måske mene, at det skridt, der her tages, er forkert udfra den betragtning, at den mere primitive tilværelse ofte er en lykkelig tilværelse for et folk. Jeg synes selv, jeg har oplevet dette i mange grønlandske hjem; civilisationen indebærer jo ikke blot lyssider, men også skyggesider. Alt dette kan være meget rigtigt, men for grønlændernes vedkommende gælder det, at udviklingen selv har ført disse reformer frem og kræver en løsning, der må komme nu. Der har igennem de senere år gjort sig en mærkbar rejsning gældende i det grønlandske folk, en national rejsning, eller hvad man skal kalde det, med trang til større selvstændighed, ligestillethed, frigørelse og oplysning, med et ønske om at komme i forbindelse med verdenskulturen og blive løftet op både materielt og kulturelt. Det fandt tydeligt og klart udtryk i den af de to grønlandske landsråd vedtagne resolution i sommeren 1948 under den højtærede statsministers besøg i Godthaab. Jeg havde selv lejlighed til at overvære disse møder, og de efterlod hos mig det stærkeste indtryk af et folks valgte repræsentanter i færd med at skabe sig en ny fremtid. Jeg vil aldrig kunne glemme den smukke måde, det skete på i enighed om det nye, men samtidig med den stærke understregning af samhørighed med det gamle moderland, som disse landsrådsmedlemmer takkede for styre, omsorg og førerskab gennem 230 år fra Hans Egedes dage og indtil nu.

Initiativet, ønsket, der ligger bag disse lovforslag, er altså udgået fra grønlænderne selv, noget, der blev yderligere bestyrket og uddybet under Grønlandskommissionens ar-